

расправы, темницы, наказанія, и прочая, и съсѣмъ
 тѣмъ свирѣпѣе оустремительнѣе сила съ кою то въ
 мірѣ дѣйствуетъ грѣхъ атъ. Това кой то разсѣ-
 ждава не ѣ възмѣжно да не исповѣдва, чи наше то ѣ-
 стество докрай ѣ поврежденно: и наипаче ще са извѣсти
 катѣ присъедини и високо то мудрованіе на св: Писаніе,
 кое то на много мѣста ѡплаква челоувѣческа та ѡка-
 ѡнность, “ Растаѣса земля предъ Богомъ, и наполни
 са земля неправды. и видѣ Господь Богъ землю, и
 въ растаѣнна. „ (Быт: 5: 11.) И “Господь съ небесе
 приниче на сыны челоувѣческіа видѣти аще ѣсть
 разумѣваѣи илиъ въсклаѣи Бога. вси оуклонішася
 въдѣхъ непотрѣбни быша, нѣсть творѣи благое, нѣсть
 до единаго. „ (Иса: гл. 2.) Но ещѣ по добрѣ докѡзва
 нѣмощь та и поврежденіе то наше въ трешна та борба,
 кою то въ себе си оусѣщамы и видимы ѣснѡ: понеже
 ни не правимъ онова, щото ѣскамы и разсѣждаваемы
 за добро, но стрѣбамы онова, щото самы почитамы
 за зло. не знаѣмъ оубо, какѡ мѣнителско мѣченіе и
 насиліе живѣе въ насъ, кое то почти насила блече насъ
 камъ зло то: Апѡтолъ Павелъ дѡма, “ вѣждѣ инъ
 законъ во оудѣхъ моихъ противобоюющъ законѣ оу-
 ма моего, и плѣняющъ ма закономъ грѣхѡвнымъ съ-
 щимъ во оудѣхъ моихъ. „ (къ Рим: 5, 23.) Изъ това
 заключаемъ, защѡ челоувѣкъ, катѣ разсѣждава себе
 си въ такое состоаніе, воистинѣ бесма ѣ бѣденъ.
 “ ѡкаменъ азъ челоувѣкъ! кто ма избавитъ ѡ тѣла
 смерти сѣ; „ (въ тѣмъ глѡв.) и заради това на мно-